

Mor Joaquim Puigvert, reconegut cineasta i fotògraf vilobinenc

També va cultivar la fotografia i va produir una extensa obra al voltant del seu municipi, Vilobí d'Onyar

Joaquim Puigvert, el dia de la inauguració de l'exposició Puigvert Cineasta, del cicle Puigvert, 65 anys d'imatges, al Museu del Cinema de Girona DANIEL CHICANO.

Joaquim Puigvert i Pastells (Vilobí d'Onyar, 1928) ha mort als 97 anys. Al llarg de la seva vida va compaginar la feina de darrere el taulell d'una farmàcia amb la de fotògraf i cineasta sense que una activitat l'absorbís més que una altra.

El seu pare, Rossend Puigvert, era farmacèutic i un bon aficionat a la fotografia. Seguin les seves passes, Puigvert fill es va iniciar en l'art de la fotografia ja des de la infantesa i va cursar els estudis de farmàcia fins a obtenir la llicenciatura l'any 1951. Mentre treballava a la farmàcia de Vilobí, va cultivar una extensa obra fotogràfica estretament lligada a una mirada gairebé antropològica cap al món rural de la vila. Fotografiava les persones i els processos d'aquells antics oficis que amb el temps s'ha anat perdent fins que l'any 1953 se li va acudir que el cinema li podria resultar molt més didàctic a l'hora de mostrar aquella vida. I sense deixar mai la càmera de retratar, va començar a filmar.

Vilobí d'Onyar, un poble que treballa (1953), Esclops d'artesanía, un ofici que desapareix (1954) o Un rajoler (1956) són alguns dels títols dels seus primers documentals, filmades totes amb una càmera de 9,5 mm de la casa Pathé. Alhora va començar a

interessar-se per l'estètica i el cinema experimental. Així podem trobar les seves obres breus Exp. n.º 1, Exp. II i Exp. n.º 3 fetes a partir de la tècnica consistent a pintar o gravar directament la pel·lícula cinematogràfica.

El 1964 va iniciar una estreta i creixent relació d'amistat i d'influència mútua amb l'escultor gironí Domènec Fita. Va crear documentals sobre l'obra de l'artista com Llausor (1968), La ceràmica d'en Fita, 1955-1975 (1975) o Fita escultor (1980), i junts van col·laborar amb altres propostes en l'àmbit de la fotografia i les arts plàstiques.

El 2004, la Fundació Fita va publicar un llibre sobre la seva obra titulada Puigvert, 65 anys d'imatges. Aquell mateix any l'Ajuntament de Girona li va dedicar tres exposicions per la ciutat i ell en va realitzar una altra a Vilobí sota el títol Puigvert, la memòria d'un poble. Uns anys més tard, el MNAC va incorporar part de la seva obra en l'exposició Del segon origen. Arts a Catalunya 1950-1977.

Sempre lligat a Vilobí, durant anys va fer una secció a la contraportada de la revista local Tosquja anomenada Imatges/Paraules, i l'any 2018 va editar el llibre Vilobí d'Onyar, imatges i memòria, amb fotografies i textos d'ell mateix que servien per explicar la història del municipi. Un municipi que el va recompensar dedicant-li un carrer, prop de la farmàcia que va regentar durant tant de temps.

Qui el coneixia ens explica que era un activista cultural únic i una persona d'un tarannà meravellós en el tracte humà.

La cerimònia de comiat tindrà lloc diumenge, a les 12 del migdia, a la parròquia de Vilobí d'Onyar.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2581241-mor-joaquim-puigvert-reconegut-cineasta-i-fotograf-vilobine nc.html>